

Que no s'objecti que el no fer-ho és simplement una atenció als possibles clients no catalans. Aquests segurament no ho agrairien pas, car ho traduirien més per un servilisme que per una galanteria. Efectivament, ço més respectat en la vida de relació és la manifestació clara de les pròpies conviccions. I un dels axiomes de tota societat liberal és aquell que diu: "respecteu les conviccions alienes, si voleu que respectin les vostres".

Pel demés, són ja força els companys que ho vénen fent així des de fa temps i mai, que sapiguem, això no ha produït la més petita molèstia entre llur clientela d'altres terres d'Espanya.

Tampoc no pot considerar-se, naturalment, com la més mínima desatenció envers els companys de parla espanyola. Tots ells són prou comprensius per veure que això no representa desamor per la seva parla, que tots nosaltres admirem com un dels verbs més brillants i més estructurats; sinó, simplement, com un tribut obligat a la nostra més pura manifestació d'homes. Car la llengua no es tria. Déu ens ha fet néixer a Catalunya i ens ha donat el seu verb, i aquest és el nostre segell més humà, contra el qual és una vergonya renegar.

Recordem solament aquella frase d'un dels nostres reis: "Pus parla català. Déu li dó glòria", i aquells versos de L'oda de Carles Aribau, primera manifestació de la nostra renaixença i primera monjoia del nostre propi retrobament:

Muira, muira l'ingrat que al sonar de sos llavis
per estranyes regions l'accent natiu no plora.

* * *

Un dels aspectes més interessants d'aquesta catalanització és allò que es refereix a la vida de les acadèmies i al de les publicacions científiques. En això no hi hauria d'haver dilema. La llengua oficial de totes les acadèmies i la de totes les publicacions científiques de Catalunya hauria d'ésser el català. Naturalment que oficialitat no vol dir exclusió de l'idioma espanyol com a vehicle d'expressió dels associats o dels redactors i col·laboradors d'altres terres d'Espanya, residents o no a la nostra terra. Es a dir, en les discussions acadèmiques l'espanyol seria emprat per tots aquells que no fossin catalans; i en les revistes científiques serien admesos i publicats, redactats en espanyol, els treballs dels companys no catalans. Per a les revistes professionals potser fóra una mida pràctica, mentre es va a la total catalanització, el posar en català la capçalera. Així ja hom demostraria el tribut a la nostra llengua d'una manera eficaç.

Referent a l'ús del català en les acadèmies, no creiem que hi hagi ningú que hi hagi de fer cap objecció.

Per contra, veiem venir les que es refereixen a les publicacions científiques (revistes i publicacions).